Instituto bilingüe eslovaco-español en Nové Mesto nad Váhom, 2011

Cena: 0,50€

PALABRA

5

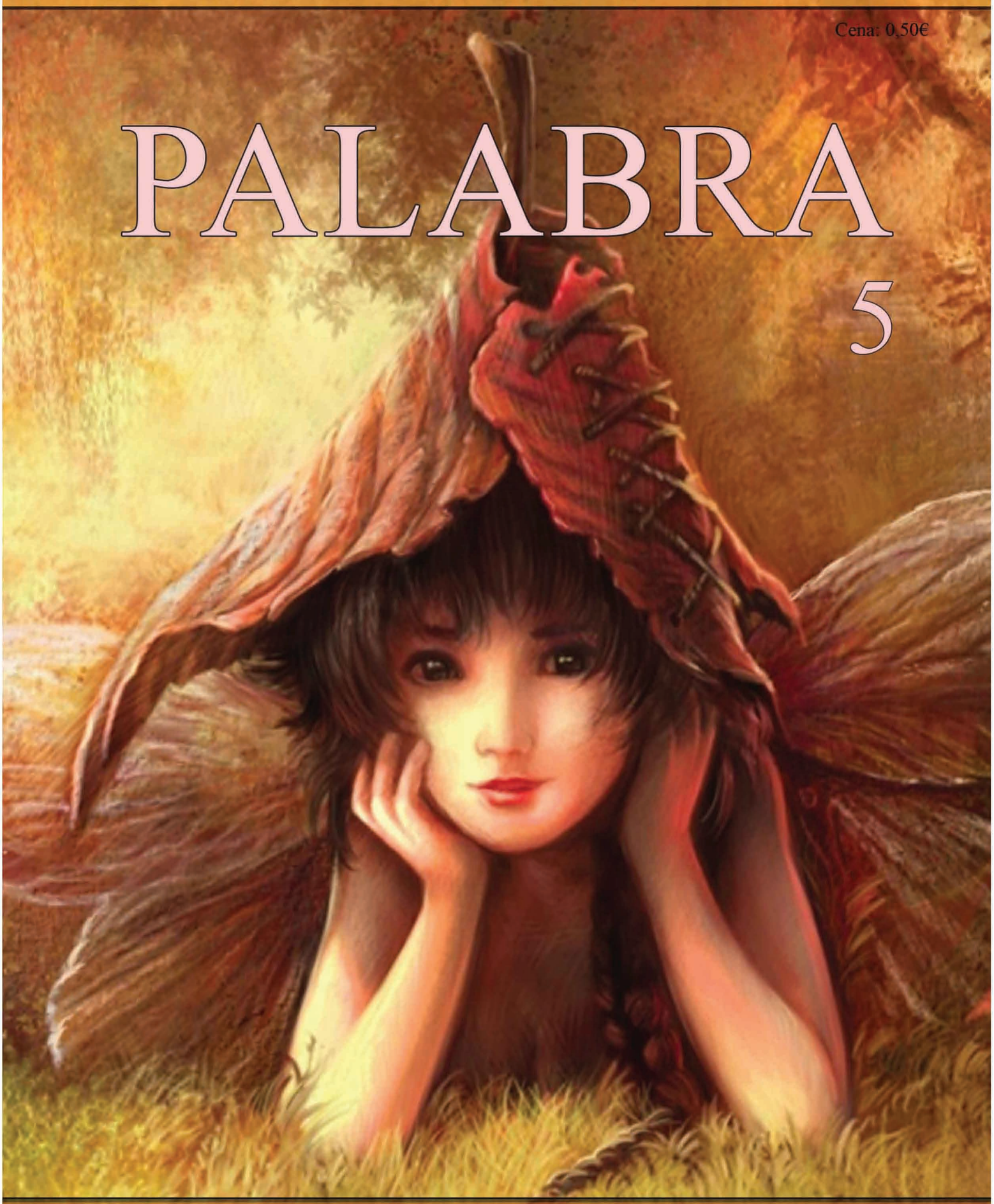

OŽAZ 2011

Entrevista con Anna

La tomatina

Milí čitatelia,

prázdniny ubehli ako voda a my sme opäť zasadli do školských lavíc. Ani sme sa nenazdali a kolotoč skúšaní a písomiek je v plnom prúde. Možno Vám padne vhod malá prestávka, strávená čítaním časopisu Palabra.

V tomto čísle si môžete prečítať zaujímavé informácie o našej novej lektorke Anne, o staronovom profesorovi Kucekovi, o študentoch, ktorí leto prežili naozaj zaujímavo a o viacerých školských akciách. Nebudú chýbať ani pravidelné rubriky.

Prajeme Vám príjemné čítanie!

(Eva Bilená, IV.)

Redakčná rada:

P. p. Petronela Bombová
Eva Bilená
Natália Muthová
Daniela Zelková
Táňa Miklášová
Bianka Fábryová
Dana Kováčová
Karolína Švončinárová
Klaudia Brázdilová
Adela Horňanská

Grafická úprava:
Martin Polakovič

OBSAH

3 Komprax
4 Pueblos abandonados
7 Vlastná tvorba
8 Interview s Laurou

10 Nová predsedkyňa
12 Entrevista con Anna
14 Interview s p.p. Kucekom
16 OŽAZ
18 Vlastná tvorba
19 Recepty

20 Halloween
21 Curso de cultura española
22 Čestné uznanie
23 Koniec koridy
24 Horóscopo
25 Módna polícia
26 La tomatina
27 Krížovka

KomPrax- kompetencie pre prax

V utorok 11.8. 2011 sma sa niektorí zúčastnili prednášky o KomPraxe. Pre tých z vás, čo sa nezmestili do miestnosti alebo si všetko nezapamätali, ponúkam malé zhrnutie.

Od 3. januára 2011 zahájila IUVENTA (Slovenský inštitút mládeže) projekt KomPrax zameraný na prácu s mládežou. Je určený mladým ľuďom vo veku od 15 do 17 rokov, ktorí by sa radi naučili ako zrealizovať svoj prvý malý projekt.

Možno každý deň chodíte okolo rozpadnutého ihriska, chcete vylepšiť areál školy alebo jednoducho vidíte problém, na ktorý ste doteraz iba frflali? Tak teraz máte možnosť niečo zmeniť! Dostanete 200€ a k tomu skvelých školiteľov, na ktorých sa môžete obrátiť vždy, keď potrebujete s niečím pomôcť. Je to jedinečná možnosť ako získať praktické skúsenosti, finančné zručnosti, skvelé zážitky a spoznať nových ľudí. Celé to pozostáva z troch víkendových školení prebiehajúcich v hoteloch, za ktoré nebudete musieť nič platiť. Tak neváhajte a zapojte sa!

Prihlášku a ďalšie informácie nájdete na www.komprax.sk Prihlášku stačí poslať e-mailom na adresu silvia.stefanikova@iuventa.sk

(Táňa Miklášová, IV.)

Cezpoľný beh

Dňa 6. 10. 2011 sa tri žiačky našej školy, Adriana Beňovičová (III.), Eva Bilená (IV.) a Juliana Barančinová (II.) zúčastnili okresného kola súťaže v cezpoľnom behu.

Trať bola dlhá 2500 metrov a vyhodnotení boli najlepší jednotlivci, ale aj družstvá. Z našej školy najlepšie uspela Adriana Beňovičová, ktorá skončila na druhom mieste. Aďke gratulujeme a všetkým zúčastneným prajeme veľa chuti zúčastniť sa i iných podujatí. Z chlapcov bol najúspešnejší Adam Gaváč V., ktorému sa podarilo vo svojej kategórii zvíťaziť.

(Eva Bilená, IV.)

Dom umenia

Dňa 22.10.2011, tretiaci a piataci navštívili Dom umenia v Piešťanoch.

Videli sme hru Dom Bernardy Alby od španielskeho autora Frederica García Lorcu. Predstavenie bolo tragédiou. Herečky z Bratislavy na čele s Máriou Kráľovičovou odviedli dobrú prácu a my sme odchádzali spokojní a plní dojmov z kultúrneho zážitku. Toto dielo je jedna z maturitných tém, takže sa nám do budúcnosti určite zíde.

Dom umenia Piešťany

Po skončení predstavenia sme si v priestoroch Domu umenia pozreli výstavu mladých umelcov. Určite budú všetci zúčastnení súhlasiť, že niektoré diela boli veľmi zaujímavé.

(Renáta Matová, Karin Žácka, III.)

Dňa 4.11.11 sa uskutečnila stužková slávnosť študentov piateho ročníka nášho gymnázia.
Detailné informácie prinesieme v nasledujúcom čísle.
(redakčná rada)

Pueblos abandonados 2011

Recuperación de los Pueblos Abandonados (obnovenie opustených dedín) je program organizovaný Ministerstvom školstva v Španielsku. Ministerstvo ponúka možnosť zapojenia sa do programu nielen mladým španielskym ľuďom, ale aj cudzincom v rámci Európskej únie. Treba teda spĺňať isté kritéria, akými sú vek a miesto štúdia. Možnosť zapojiť sa majú študenti bilingválnych gymnázií tretieho a štvrtého ročníka. Veková hranica je však až 25 rokov, čo platí aj pre Španielov. Do prihlasovacích dokumentov sa okrem osobných údajov pridávajú aj študijné výsledky z predchádzajúceho roka. Hlavným cieľom programu je priblíženie mladým, dnes už poväčšine v mestách žijúcim ľuďom, rurálny život obyvateľov malých španielskych dedín.

Minulý rok bol prvým rokom, kedy sme sa zapojili do programu a dokonca úspešne. Vybratí boli dvaja študenti tretieho ročníka, ja a Martin Polakovič. Základom úspechu je sa o programe dozvedieť, za čo vďačíme Alfredovi. Ten nám neskôr spolu s Javierom pomáhal aj s organizáciou cesty, čo je zároveň takmer jediná vec, ktorú si vybraný študent hradí. Pobyt vrátane cesty trvá dva týždne a môžem sa zaručiť, že sú to dni plnohodnotne strávené, s množstvom skúseností a nadobudnutím nového pohľadu na Španielov a Španielsko globálne. V rámci tohto pojektu existujú 3 dediny : *Umbralejo, Granadilla* a *Búbal*. Martin strávil svoj pobyt v *Granadilli* a ja v *Búbali*.

18. júl bol deň, keď som opúšťala Slovensko s jasným cieľom - Španielsko. Letenky, autobusové trate, mapku metra, to všetko som už mala rozplánované vopred, ostatne lektori mi okrem odvahy dodali aj informácie neskôr veľmi pre mňa nápomocné. Cestovala som spolu s ďalšou Slovenkou a naozaj celá cesta prebehla bez väčších komplikácií. Je pravda, že cudzinci majú v porovnaní so Španielmi istú nevýhodu, keďže, ako napríklad my, cestovali všetci lietadlom, čo značne zvyšuje výdavky na dopravu. V maily, ktorým ma oboznámili, že som bola vybraná v rámci turnusu *mayores de edad* (nad 18 rokov) mi boli poslané aj informácie o mojej dedinke, o veciach, ktoré si je treba priniesť a o predbežnom pláne aktivít. Okrem toho je tu iná kľúčová vec, a to miesto, kam je potrebné dopraviť sa vlastnými prostriedkami, v mojom prípade mestečko Sabiňanigo, odkiaľ už autobus všetkých zúčastnených odvezie do nezabudnuteľnej dedinky v srdci Pyrenejí , do Búbalu. Trasa teda bola jasná : Viedeň → Madrid → Zaragoza → Sabiňanigo → Búbal.

Búbal bol naozaj maličký a hoci predstava betónovo-kamenných domov nevzbudzuje najpríjemnejšiu emócie, bol aj prekrásne útulný. Keďže sme tam dorazili večer, zostal nám čas na ubytovanie sa, krátke zoznámenie a večeru, ktorá bola spojená s podrobnejším vysvetlením rozdelenia času nami v Búbali tráveného. Čo len sa dá robiť v akejsi Bohom zabudnutej dedine v horách ? – to bola možno ešte vtedy akceptovateľná, ale inak úplne nemiestna otázka, čo sa ukázalo hneď ďalší deň.

Mňa osobne skôr trápilo, ako si zapamätať mená 50 nových ľudí. 40 Španielov a 10 cudzincov bolo naše zloženie. Neskôr som sa od španielskych kolegov, ktorí neboli v *Pueblos abandonados* po prvýkrát, dozvedela, že ich

prekvapuje, koľko cudzincov tam vlastne je (ja som na opačnú stranu bola prekvapená drvivou prevahou Španielov). Boli sme anglicko-poľsko-dánsko-bulharsko-slovensko-grécko-holandsko-španielska komunita.

Každý deň sa začínal raňajkami o pol deviatej, keďže o ôsmej sme vstávali (budila nás zvučka istého rádia, na ktorú do smrti nezabudnem). Jedli sme päťkrát za deň, výdatne a chutne. Kuchárky vedeli pripraviť senzačnú španielsku *tortillu* a tiež čerstvé šaláty. Obsluhovali sme sa sami alebo teda lepšie povedané, niektorí z nás, čo priamo súvisí s rozdelením do skupín. Hneď na začiatku boli ľudia zaradení do istých skupín, v ktorých vykonávali kolektívne práce, takzvané *tajos* (dielne) a tiež prestieranie.

Prestieranie, obsluhovanie stolov a upratovanie kuchyne každý deň, podľa plánu pripadalo inej skupine. Takisto sa obmieňali *tajos*.

Preto sa moja skupina zvaná *Casa el Royo*, v jeden deň starala o zvieratá, ďalší o záhradu, inokedy sme sa zaoberali šetrením energie a meteorológiou alebo sme robili betón a stavali stenu domu. Po obede, ak bolo počasie vhodné, sme sa chodili kúpať a kajakovať do jazera. Ostatný čas, či už doobeda alebo poobede, sme trávili aktivitami pre rozšírenie si znalostí o španielskych predkoch, ktorí v Búbale žili a s tým súviseli hry, navštevovanie múzea a knižnice, športovo zamerané aktivity, tanec a samozrejme turistika s cieľom spoznať okolie. Po večeri nasledoval voľný čas, ktorý sme si organizovali sami, čo zaručovalo množstvo vtipných zážitkov. Ako dve reprezentantky Slovenska sme vyhrali tretie miesto v improvizovanej speváckej súťaži (predbehli nás Gréci) s pesničkou od Elánu, vďaka ktorej sme ďalší deň učili niektoré Španielky slovenské slovíčka.

Najgrandióznejší zážitok bola určite stanovačka na *Santa Orosii*, ktorá sa konala vo víkendové dni a hlavne neskutočne mrazivé víkendové noci. Pod stanmi sme strávili jednu noc . Každý obdržal itinerár a zásoby jedla na cestu na *Santa Orosiu*. Po príchode sme sa dravo vrhli na stavanie stanov, čo nakoniec nebola taká „ srandička”, ako si niekto môže myslieť. Keďže kúsok od miesta stanového tábora sa nachádzala jaskyňa, stala sa ďalšou zastávkou našej trasy, no a večer sme pozorujúc hviezdy pomenovávali súhvezdia. V rámci stanovačky nás čakala ešte jedna tvrdá a náročná túra ma vrch *Santa Oturia* (1921 mnm) len pre dobrovoľníkov. Ja

medzi nimi som len ľutovala tých, ktorých lenivosť presvedčila nechať si ujsť nádherný výstup po hrebeni *Oturie* kúpajúcej sa vo východe slnka. Posledným výletom bola exkurzia, ktorej sa každý zúčastnil do takej miery, aká mu finančne vyhovovala. Bola v nej zahrnutá prehliadka jaskyne a dvoch kláštorov a naozaj bola by škoda nevidieť všetky tri časti. Predposledný deň sa už niesol v duchu lúčenia a v deň odchodu padli i mnohé slzy (dokonca viacej tých chlapčenských). Posledné zbohom sme si dali v Zaragoze a potom sa už každý pobral svojou cestou.

Ak mám komplexne a objektívne zhodnotiť program, vnímam dve hlavné výhody. Prvou je cena. Okrem cesty si človek platí exkurziu, čo je bagateľ. A druhou je práve to španielske prostredie, kde ste jednoducho nútení neustále a každodenne španielčinu používať. Koniec koncov, po pár dňoch už to ide prakticky samo. Španieli sú veľmi milí a nie je nutné mať strach z hlúpostí typu nezapadnutia do kolektívu. Nikdy sa ku mne nikto nechoval chladne a v zdokonalení sa v jazyku mi vždy kolegovia radi pomohli. Vedúci a animátori sú na istú jazykovú bariéru navyknutí a tiež rešpektovanie nás a našich názorov je pre nich základom.

Preto vždy, keď mi ľudia po vypočutí si mojich zážitkov vravia „to muselo byť super ! ” ,ja už len dodám „ správne, bolo to super ” .

(Daniela Zelková, IV.)

Škola ako väzenie?

Minule, počas víkendu, kedy mi škola zvykne úplne vypadávať z hlavy, keď som kráčala za zábavou niekam medzi ľudí, spomenula som si na jeden nepríjemný triedny incident s vyučujúcim. Určite ste všetci počuli, že našu bratskú školu (keďže máme jednu matku), GMRŠ, držia pod zámkom. A možno to čaká aj nás... Prečo by som mala sedieť v škole ako nejaký väzeň alebo ako zviera v klietke? Pred vyslovením odpovede na predchádzajúcu otázku si najskôr treba uvedomiť, kto alebo čo nás tu zamyká. Je to ignorácia a nezodpovednosť. NAŠA ignorácia a nezodpovednosť. Ignorácia a nezodpovednosť NÁS študentov. A presne tieto dve vlastnosti a radikálne riešenie, z toho vyplývajúce, boli príčinou spomínaného incidentu zo začiatku. Sme študenti strednej školy a práve tá je našou bránou do dospelosti. Čo je to dospelosť? Ako by ste si odpovedali na túto otázku? Je to nejasné slovo, o ktorom si myslíme, že jeho podstatu už skoro zažívame, že nám chýba len krôčik a všetci nám dajú pokoj. To slovo si často vykladáme podľa seba a často úplne mylne. Dospelosť má mnoho podôb, ale určite viem, že so sebou nesie nami toľko vytúženú slobodu. No možno niekto nevidí alebo nechce vidieť, že sloboda sa drží za ruku so zodpovednosťou. A práve to je kameň úrazu. Za naše slobodné rozhodnutia si musíme niesť aj zodpovednosť. Je to pre nás niečo nové, lebo dlho nás pred tým chránili. Teraz si chceme zobrať len slobodu a zodpovednosť radšej necháme niekomu inému. Avšak to je len hra dieťaťa na dospelosť. Slobodne ste si vybrali túto školu, teraz musíte zodpovedne pristupovať k jej poriadku. Hru na dospelosť konečne odhoďte a prijmite zodpovednosť za seba a aj za svojich spolužiakov. Lebo tí, ktorí vedia ako sa správať, musia trpieť za tých, čo to nevedia. Nespoliehajte sa na ich trpezlivosť. Nikdy neviete, kedy pretečie, tak ako pretiekla vedeniu na „druhej strane“. Ak niekto porozmýšľa, tak rýchlo nejako vymyslí, ako také opatrenia zaviesť aj na „našej strane“. Všetci máme práva a tiež máme aj slobodu. Tak si plňme naše povinnosti a znášajme našu zodpovednosť, aby nám nikto nebral naše práva a slobodu a nezamykal ich pod zámok.

(Annamária Skládalová, IV.)

Fialková ulica

Sedím na stoličke, pijem horúcu kávu a pozerám sa von oknom. Vidím široký chodník, ponáhľajúcich sa ľudí a rýchlo idúce autá. Napriek chladnému dojmu mám rada tento pohľad. Ulica, na ktorú hľadím, mi je známa a dokonca ju poznám veľmi dobre. Nachádza sa tu totiž moje bydlisko.

Fialková ulica sa tiahne cez polovicu mesta. Má tmavé tajné zákutia, veselé detské ihrisko, niekoľko panelových domov a veľkú rušnú križovatku.

Na začiatku ulice sa nachádza veľká pešia zóna. Je to miesto, ktoré je obľúbené všetkými obyvateľmi. Chodník vykladaný zámockou dlažbou smeruje až k fontáne s poskakujúcou vodou. Jeho okraje sú lemované robustnými drevenými kvetináčmi, ktoré na jar poskytujú záplavu pestrofarebných kvetov.

Nachádza sa tu zmrzlináreň, ktorá je počas leta vyhľadávaným miestom ochladenia. V strede pešej zóny sedí najstarší obyvateľ mesta - storočný javor. Okolo jeho mohutného kmeňa je vytvorený kruh fialiek na znak úcty k názvu ulice.

Medzi panelovými domami sa nachádza mestský park. Prechádza tadiaľ úzka kamenistá cestička, ktorá sa ako had tiahne kľukatou dráhou až k malému jazierku. Počas prechádzky cez park nám kovové lavičky poskytujú príjemné miesto na oddych. Osadenstvo parku je rôznorodé: duby, buky, topole, ale aj ihličnaté stromy. V korunách stromov majú svoje domovy spevavé vtáčiky. Častokrát si počas dlhých letných dní lietajú po modrej oblohe a ako šípy pretínajú vzduch.

Ulica je hlavnou cestou mesta, takže sa tu nachádza aj veľká neprehľadná križovatka. Vždy ňou prechádza more áut. Na poriadok na ceste dohliadajú veľké čierne semafory, ktoré pravidelne striedajú farby. Zelená, oranžová, červená. Na roku čupí malý stánok s novinami.

V tom najkrajnejšom rohu ulice sa nachádza moje sídlisko. Je to zhluk asi desiatich panelových domov usporiadaných do veľkého štvorca. Môj panelák je veľká dvanásťposchodová budova žltej farby. Pred vchodom rastie košatý gaštan. Každoročne na jeseň pod ním pobehujú malé deti snažiace sa nájsť čo najviac jeho hnedých plodov. Do atmosféry sídliska neodmysliteľne patria aj lenivé mačky sediace na oknách pivníc. Aj pri letnom pohľade by ste ich narátali minimálne osem. Stred sídliska je tvorený malou samoobsluhou. Okolo nej sa vinie pás červených ruží. Moje sídlisko je naozaj pekné. Ľudia, ktorí tu bývajú, sa oň starajú viac ako usilovne. Nikdy tu nenájdete rozhádzané odpadky či rozfúkané staré lístie.

Ulica má aj svoje temné stránky. Na osamelom zabudnutom mieste sa pomaly rozpadá stará budova. Stala sa domovom pre ľudí, ktorí ho nemajú, ale aj pre pochybné existencie, ktorým by ste sa radšej vyhli. Odpadávajúca omietka, črepiny skla a všadeprítomný smrad vypovedajú o negatívnych vlastnostiach domu. Ak môžem, tak toto miesto obchádzam veľkým oblúkom.

Fialková ulica je pre mňa výnimočná. Žijem tu už sedemnásť rokov a počas tejto doby mi stihla prirásť k srdcu. Patria k nej všetky zákutia, či už sú to viac alebo menej príjemné miesta. Je to môj domov a nikdy na to nezabudnem.

(Martina Požgayová, V.)

Rozhovor s Laurou Pikusovou

1. Laura, nedávno si sa vrátila z Kórei, kde si sa venovala modelingu. Aká to bola pre teba skúsenosť?

Nikdy predtým som tak ďaleko nebola. Takže tá skúsenosť je veľmi veľká. Bola som tam dva mesiace, preto som mala dostatočne dlhý čas získať ich.

2. Ako prebiehali kastingy? A ako si trávila čas potom?

Kastingy boli rôzne. Prezentovali sme naše booky s fotkami. Potom si vybrané dievčatá vyskúšali oblečenie pre katalógy, napríklad svadobné šaty, plavky, spodnú bielizeň alebo aj zimné bundy. O pár dní nám dala vedieť agentúra, že máme prácu a že si nás vybrali.

3. Zúčastnila si sa aj kastingov , na ktorých ste sa museli predstavovať?

Áno. Boli to kastingy na reklamu, kde sme hovorili do kamery. Museli sme povedať naše meno, vek a krajinu, z ktorej pochádzame. Tieto kastingy boli iné ako ostatné. Čakali sme na chodbe, kedy na nás príde rad. Bolo to zvláštne, pretože za dverami bolo počuť krik. Keď som tam vošla, dozvedela som sa jeho príčinu. Museli sme zahrať nevinné dievča, na ktoré zaútočil upír. Po kastingoch sme mali voľno. Čas som trávila s kamarátkou, s ktorou sme chodili na nákupy alebo relaxovať k vode.

4.Mala si problém zvyknúť si tam?

Zo začiatku to nebolo pre mňa ľahké, pretože som bola ďaleko od rodiny a nikoho som tam nepoznala. S príbuznými sme si volávali každý večer, takže odlúčenie sa dalo zniesť. Bývala som s Ruskou a Američankou, s ktorými sme sa postupne spoznávali. A svoje robil aj posun času- 7 hodín.

5.Stretla si sa v Kórei s dievčatami, ktoré mali anorexiu?

Väčšinou boli dievčatá primerané svojej výške a váhe. Ale na jednom kastingu som sa stretla s Ruskou, ktorá bola iba kosť a koža. Bola veľmi vychudnutá a nebol na ňu pekný pohľad.

6.Ako prebiehal tvoj bežný deň ?

Ráno sme sa zobudili a čakali sme na telefonát, v ktorom nám povedali plán dňa. O práci nám dali vedieť vždy deň vopred, aby sme sa vedeli zariadiť. Vedľa telefónu sme mali veľkú nástenku, na ktorú sme si písali, kto kam a kedy pôjde na kasting. Po 18:00 nám mohli zavolať, že ešte máme nejaký kasting. Keď nám nezavolali, mali sme voľno. Cez víkendy sme mali voľno stále.

7. Aký bol tvoj najkrajší zážitok v tejto krajine?

Najkrajší zážitok? No vyhráva iba jeden . V Kórei som mala českú kamarátku, s ktorou sme sa chodili prechádzať k mostu, z ktorého vystrekuje najväčšia fontána na svete. Táto fontána však striekala iba od 19:00 do 21:00 a to každú hodinu. My sme to samozrejme nevedeli. Každý deň sme sa tam chodili pozerať na fontánu, ale fontána nestriekala. Nakoniec sme sa dozvedeli, že strieka iba v určitom čase. Tak sme k nej prišli, čakali sme do 19:00. Ale začalo tak strašne pršať, že sme sa museli skryť do malých prístreškov pri fontáne. Keď dopršalo, išli sme sa na ňu pozrieť opäť. Jeden pán nám potom povedal, že je zbytočné čakať na striekajúcu fontánu, pretože je pokazená ☺ .

8. Stretla si v Kórei nejakého Slováka?

Je to neuveriteľné, ale áno. A dokonca bol hneď z vedľajšej dediny☺. Bol to kamarát, ktorý dostal štipendium na štúdiu práve tam.

9. Čo plánuješ do budúcnosti? Plánuješ ešte prácu modelky?

Prvoradé je pre mňa skončiť úspešne školu. Potom chcem ísť študovať ďalej. Všetky kastingy a fotenia sú časovo náročné, takže ich absolvujem iba vtedy, ak budem mať na ne čas.

(Eva Gajdošová, V.)

Nová predsedníčka Študentskej rady

Na konci minulého roka si študenti nášho gymnázia zvolili novú predsedníčku Študentskej rady.

Stala sa ňou Natália Muthová, súčasná štvrtáčka, ktorá v minuloročných voľbách získala 44 hlasov z 80.

Natálie sme sa opýtali, čomu sa chce na tejto novej pozícii venovať.

Mojou prioritou je osamostatnenie Bilingválneho slovensko- španielkeho gymnázia. Chcela by som, aby sa aj tu organizovali vlastné akcie, výlety, exkurzie. Projekty, ktoré už majú na Gymnáziu M. R. Štefánika tradíciu, by sme mohli vyskúšať aj my, napríklad projekt Euroškola.

Tiež sa budem snažiť zaviesť aj nové súťaže.

Chcem, aby sa rozbehli veci, ktoré sú na iných školách bežné, no u nás akosi nefungujú. Je to napríklad spojazdnenie internetovej stránky školy, vytvorenie loga školy alebo vyrobenie reprezentačných tričiek, ktoré by sa mohli použiť na rôznych športových podujatiach a podobne.

Keďže naším novým triednym profesorom je Mgr. Vladimír Kucek, dúfam, že mi s niektorými organizačnými záležitosťami pomôže a že sa mi podarí urobiť pre školu čo najviac.

(pripavila Eva Bilená, IV.)

Reakcia na článok Nová predsedníčka Študentskej rady

Milá Natália, predovšetkým by som ti chcela poblahoželať k tvojmu víťazstvu a popriať ti veľa síl a nadšenia pri vykonávaní tvojej novej funkcie.

Pri čítaní tvojej odpovede ma však zarazila veta: „Chcela by som, aby sa aj tu organizovali vlastné akcie, výlety, exkurzie.“ Preto by som rada reagovala a podotkla, že minulý školský rok učitelia našej školy zorganizovali viacero výletov či exkurzií len pre bilingvalistov a tiež ich pripravili na viaceré súťaže. Išlo o nasledujúce aktivity:

26. 10. 2010 Deň otvorených dverí

Propagačný materiál/ záložka s rozvrhom/ pripravila Mgr. Petronela Bombová so žiakmi III. ročníka, zúčastnených školou sprevádzali Mgr. Petronela Bombová, Mgr. José Antonio Cases Ares a vybraní žiaci.

16. 12. 2010 Školské kolo olympiády zo španielskeho jazyka

Súťaže sa zúčastnilo 6 žiakov. Test pripravila Mgr. Petronela Bombová, priebeh akcie zorganizovali a práce opravili Mgr. Petronela Bombová a Mgr. José Antonio Cases Ares. Do krajského kola postúpili Adam Gavač (IV.ročník) a Pavol Kucharovic (II. ročník).

13. 12. 2010 Exkurzia do prírodovedného múzea vo Viedni

Exkurzie sa zúčastnili žiaci druhého ročníka a výber žiakov z ostatných tried. Akciu pripravili Mgr. Petronela Bombová a Mgr. Alfredo Marcos Reguerro.

15. 12 2010 Súťaž Ruta Quetzal

Do projektu Ruta Quetzal sa zapojil žiak tretieho ročníka Martin Polakovič. V rámci Slovenska sa so svojou prácou o peruánskej kultúre Moche umiestnil na druhom mieste. Pomáhal mu Mgr. Alfredo Marcos Reguerro.

21. 12. 2010 Návšteva Cervantesovho inštitútu v Bratislave

Túto aktivitu pripravili Mgr. Monika Oravcová a Mgr. José Antonio Cases Ares pre žiakov prvého a tretieho ročníka. Zúčastnení sa dozvedeli o činnosti Cervantesovho inštitútu, o možnostiach štúdia španielskeho jazyka online a o spôsoboch získania medzinárodne platných certifikátov španielskeho jazyka.

26. 1. 2011 Exkurzia Atómovej elektrárne v Jaslovských Bohuniciach

Exkurzie sa zúčastnili žiaci tretieho a štvrtého ročníka s Mgr. Bibianou Kincelovou, Mgr. Monikou Oravcovou a Mgr. Alfredom Marcos Reguerro, ktorí ju zároveň zorganizovali.

Okrem vedomostí z chémie a biológie si žiaci mali možnosť doplniť španielsku terminológiu aj z tejto oblasti.

10. – 11. 2. 2011 II. národný divadelný festival v španielskom jazyku

Pod vedením Mgr. Josého Antonia Cases Ares a Mgr. Alfreda Marcos Reguerra si skupinka pozostávajúca zo študentov druhého a štvrtého ročníka (Ema Mária Sečová, Karin Žácka, Kristína Jankovičová, Barbora Bútorová, Peter Vadina, Kristína Jankovičová, Sandra Uková, Sára Papová, Denisa Jacolová) pripravila divadelné predstavenie, s ktorým sa následne zúčastnila II. národného divadelného festivalu v španielskom jazyku v Nitre.

24. 3. 2011 Školské kolo matematickej olympiády v španielskom jazyku

Súťaž pripravil Mgr. Javier Castro Bayón. Na prvých troch miestach sa umiestnili Anna Trúsiková (III. ročník), Eva Bílená (III. ročník) a Tomáš Sloboda (II. ročník).

18. 4. 2011 Návšteva Cervantesovho inštitútu v Bratislave

Túto aktivitu pripravili Mgr. Petronela Bombová a Mgr. José Antonio Cases Ares pre žiakov druhého a štvrtého ročníka. Zúčastnení sa dozvedeli o činnosti Cervantesovho inštitútu, o možnostiach štúdia španielskeho jazyka online a o spôsoboch získania medzinárodne platných certifikátov španielskeho jazyka.

18. 4. 2011 Návšteva divadelného predstavenia Zmierenie alebo dobrodružství pri obžinkoch

Túto aktivitu pripravila Mgr. Petronela Bombová a zúčastnili sa jej študenti druhého a štvrtého ročníka.

Apríl 2011 Príprava propagačného materiálu školy

Mgr. Petronela Bombová za pomoci žiakov druhého ročníka pripravili plagát propagujúci školu a oznamujúci možnosť pre potenciálnych záujemcov zúčastniť sa druhého kola prijímacích skúšok.

16.-17. 6. 2011 Literárna exkurzia Po stopách oravských dejateľov

Túto exkurziu pripravila Mgr. Petronela Bombová a zúčastnili sa jej žiaci druhého ročníka, ktorí mali možnosť spoznať miesta, kde sa narodili, žili a tvorili takí velikáni akými boli P. O. Hviezdoslav, M. Kukučín, L. N. Jége, M. Figuli.

Tiež nemôžeme zabudnúť na družobnú výmenu so školou Instituto Pintor Luis Sáez z Burgosu, ktorá sa síce uskutočnila zatiaľ len v školskom roku 2009/ 2010, ale učitelia / Mgr. Petronela Bombová a Mgr. Raquel Maté/ ju pripravovali aj minulý školský rok, a to tak, že boli v neustálom kontakte, aby tento nezanikol, čo prinieslo ovocie v podobe tohtoročnej družobnej výmeny. Okrem toho žiaci našej školy reprezentujú práve tú našu školu, či už ide o rozličné jazykové olympiády, matematické alebo recitačné súťaže, na ktoré ich pripravujú učitelia bilingválneho gymnázia. Máme tiež náš vlastný školský časopis! No a musím dodať, že určite neviem o všetkých iných súťažiach či akciách, ktoré sa uskutočnili v rámci iných predmetov.

Dúfam, že moje predchádzajúce informácie vás všetkých presvedčili, že aj naša škola žije svoj vlastný život a nie je len takým „slepým črevom“ Gymnázia M. R. Štefánika. S tebou, Natália, však plne súhlasím, že nám chýba vlastné logo a nejaký ten propagačný materiál. A ja ešte dodám taký jeden môj tajný sen- sú nim Dni španielskej kultúry, ktoré škole podľa môjho názoru chýbajú. Tak čo, Natália a ostatní, pokúsime sa aj o niečo také?

(Petronela Bombová)

Entrevista con Anna Micó Tormos

Nombre: Anna Micó Tormos
Edad: 31
Lugar: Alcoi
Hermanos: dos hermanos mayores

1. ¿Dónde estudiaste ?
En Alcoi estudié 4 aňos en el instituto, 5 años en la universidad de Valencia y un aňo en Italia.

2. ¿En qué países estuviste? ¿Y qué países quieres ver ?
Estuve en Portugal, Francia, Inglaterra, Alemania, Suiza, Italia y en Camboya estuve 5 semanas y trabajé con los niňos en una ONG.
Todavía no he visitado Canadá, Nueva Zelanda y África pero quiero.

3. ¿Qué lenguas hablas ?
Hablo catalán, francés, inglés e italiano.

4. ¿Qué querías hacer cuando eras pequeňa ?
Cuando era pequeňa quería ser médico.

5 . ¿Porqué has decidido enseňar?
Porque siempre me ha gustado trabajar con gente. Porque me gusta explicar cosas de ciencia. Para mí la educación es muy importante.

6. ¿Qué sabías de Eslovaquia antes de venir aquí ?
Sabía muy poco de Eslovaquia. No sabía perfectamente dónde estaba, sabía sólo la zona. Tenía muchas ganas de venir . No sabía el nivel económico . Varias informaciones he buscando por internet.

7. ¿Qué tal los alumnos de esta escuela ?
Son muy educados - saben mucho.

8. ¿Qué haces en tu tiempo libre? ¿Practicas algún deporte ?
Me gusta ir de excursión a montaňa, natación , salir a correr , ir a festivales de música.
(p.j. Vinarock, La Mar de Músicas, Metalway)

9. ¿Qué tipo de ropa prefieres ?
Prefiero la ropa cómoda.

10. ¿Cuántos tatuajes tienes ? ¿ Cuántos años los tienes ?
Tengo 3 tatuajes. El primero lo tengo desde mis 23 años.

11. ¿A qué hora te levantas ? ¿ Te parece temprano ?
Aquí me levanto a las 6, sí es para mí muy temprano, porque en España me levantaba a las 8. Y cuando venía de algún festival o de fiesta me levantaba a la 1 de la tarde.

12. ¿Qué tipo de música escuchas?

Escucho rock, pop, música electrónica, clásica y foclórica. Mis interpretes favoritos son Smashing Pumpkins, Mozard, Rage Against the Machine, Bandas Sonoras Ayo (cantante de África) , Le pueple de l´herbe.

13. ¿Te gusta la lengua eslovaca?

Sí , me gusta, quiero saber vuestra lengua.

14. ¿Qué sabes decir en eslovaco?

Ľutujem, nerozumiem. Dobrý deň. Nazdravie ! Ako sa máš ? Ďakujem, prosím, biela , zelená, modrá, červená, čierna, pondelok, utorok , streda, štvrtok, piatok, sobota, nedeľa ,prst, hmat, čuch, zrak, chuť, sluch ,jeden, dva, tri, štyri, päť, potraviny, ovocie, zelenina, voda, veľké pivo, mäso, bunka, búrka, strom, oheň, minerálka, cukor, chlieb, ticho, vlk.

15. ¡Cuéntanos una situación divertida de tu vida!

El primer día de instituto había una escalera grande y me caí desde arriba hasta abajo delante de todos los estudiantes. ¡ Y después no quería volver a clase nunca más!

16. ¿Tienes algunos sueños o planes para el futuro?

Quiero trabajar en ONG en India (en la fundación Vicente Ferrer) y en la Cruz Roja.

17. ¿Qué te ha sorprendido aquí?

¡Aquí se conduce muy mal – es una muerte segura ! No como en España, allí se conduce más con más respeto. Tampoco he visto STUŽKOVÁ , es para mí una cosa curiosa. En España cuando los alumnos terminan los estudios son más felices, cuando los profesores están lo más lejos posible. Y las tiendas aquí se cierran a las 5 – en España es al revés. abren a las 5.

UNAS COSAS FAVORITAS

Comida favorita : arroz
Comida eslovaca favorita : bryndzové halušky
Película favorita: Dogville
Libro favorito : La historia interminable , Dracula
Color favorito: amarillo
Animal favorito : el lobo
Planta favorita : el girasol
Bebida (alcohólica) favorita : la cerveza
Árbol favorito : carrasca, olivo
País favorito: Camboya

(pripravila Klaudia Brázdilová, II.)

Interview s Vladimírom Kucekom

V tomto čísle vám prinášame rozhovor s novým triednym profesorom štvrtákov, pánom profesorom Vladkom Kucekom. Odpovede určite nesklamú žiadneho fanúšika jeho humoru. Bohužiaľ, na otázky v kolónke Best of nevedel vybrať najvhodnejšie veci, ale myslím, že všetci čo ho poznajú, si odpovede vedia aj domyslieť. ☺

1. Učíte aj na GMRŠ (Gymnázium M. R. Štefánika) aj u nás. Vidíte veľké rozdiely v systéme, v študentoch?

Myslím, že celkovo študenti bilingválneho gymnázia majú tendenciu zodpovednejšie pristupovať k štúdiu a venujú mu aj viac času. Samozrejme, že je to veľmi individuálne...

Na druhej strane sa mi zatiaľ zdá, že študenti GMRŠ sú akčnejší čo sa týka mimoškolských aktivít a projektov, čo je ale tiež individuálna záležitosť. Systém je však možno iný vďaka španielskym lektorom.

2. Skúste porovnať triednictvo na GMRŠ a na BSŠG (Bilingválnom slovensko-španielskom gymnáziu).

Tak to si zatiaľ netrúfam, ale myslím, že vďaka forme štúdia majú bilingvalisti často problémy iného charakteru. ☺

3. Máte nejaké plány, ktoré by ste tu rád zaviedol?

Ja až tak veľa zavádzať nechcem a už vôbec nechcem zavadzať. ☺ Hlavne by som bol rád, keby si študenti BSŠG uvedomili svoju výnimočnosť a boli trochu viac hrdí na seba a na svoju školu a boli aktívnejší v mimoškolských aktivitách.

4. Vo všeobecnosti ste jeden z najobľúbenejších profesorov na obidvoch školách. Čím si to vysvetľujete?

Toto ja nechávam na iných, takže si to nevysvetľujem. Teraz mi tak prišlo na um - nebude to mojim šampónom? ☺

5. Na ktorú školskú akciu najradšej spomínate?

Je ich viac, ale pre mňa má celkom vysoké postavenie EUROSCOLA, hlavne z toho dôvodu, že ide o projekt, pri ktorom sa naozaj ukáže, čo je v študentoch, akí sú tvoriví a čo dokážu. Pozitívna odozva vo forme výletu do parlamentu v Štrasburgu je potom taká sladká odmena na záver. Ale samozrejme všetky lyžiarske výcviky, OŽAZ a športové olympiády sú tiež akcie, na ktoré rád spomínam.

6. Chceli ste vždy byť učiteľom? Čo vás k tomu viedlo?

V živote nikdy. Sám to nechápem, ale proste tak to je. Ja som spokojný, zatiaľ sa ešte nikto nesťažoval, takže fajn. Ono to vlastne bola súhra veľmi veľa zaujímavých náhod.

7. Čo vás na učení najviac baví?

Práca s mladými ľuďmi, interakcia, výmena názorov, rozmanitosť, úsmevy ľudí, zmena, nepredvídateľnosť každej jednej hodiny. Ak si náhodou niekto myslí, že byť učiteľom je stereotypné povolanie, tak nech to skúsi.

8. Keby ste museli zmeniť povolanie, ktoré by sa vám najviac páčilo?

Ja už som skúsil všeličo, ale je ešte veľa povolaní, o ktorých nič neviem. Určite by ma bavilo niečo s ľuďmi alebo potom s prírodou alebo úplne najlepšie spolu.

9. Ako by ste sa charakterizovali v období dospievania?

Kopec zábavy, veľa hudby, sem-tam divočina a inak asi celkom fajn chalan. ☺

10. Čo je vašim nesplneným snom?

Ja si myslím, že všetko po čom som kedy túžil, už mám. Radšej žijem svoj život naplno ako keby som mal o niečom snívať.

11. Chodili ste na GMRŠ, zmenila sa podľa vás škola? Na čo najradšej spomínate?

Myslím si, že sa GMRŠ zmenilo po tej stránke, že sa zmenili a pribudli niektorí pedagógovia, trošku sa škola rozrástla ale inak... starý dobrý gympel.☺ Mojou triednou bola Mgr. Botfajová. Najradšej spomínam na úžasné zážitky s dobrou partiou spolužiakov. Myslím, že som mal šťastie na dobrých ľudí, vďaka ktorým som sa nenudil ani na hodinách, ktoré ma nebavili.

12. Cez prázdniny ste veľa cestovali, boli ste aj v Španielsku. Mohli by ste svoje zážitky opísať?

Ja neviem, aký rozsah má Palabra, ale celé moje leto by tam asi nevošlo.

Čo sa týka Španielska, tak to bol jeden úžasný výlet do iného sveta. Vďaka Alfredovi a Javierovi, s ktorým sme sa neskôr tiež stretli, som mal možnosť vidieť severné Španielsko očami domácich a musím povedať, že som bol naozaj unesený. V podstate som si až teraz uvedomil aké je Španielsko pestré a rozmanité (niektoré časti som už pred tým navštívil). Cestovali sme naozaj veľa a videl som toho toľko, že keď som si doma spätne pozeral fotky, až som sa čudoval, ako sme to všetko stihli za dva týždne.

Celé sa to točilo hlavne okolo hôr, konkrétne Kantábrijské vrchy a potom Picos de Europa. Ale navštívili sme aj Burgos, Leon a veľa všelijakých podhorských dediniek, ktorých mená už asi ani neviem.A na záver oceán. Rozprávka... ☺

Všetko bolo o prírode, ľuďoch, kultúre a histórii a neskutočnej autentickosti tých miest. To boli všetko také nepoškvrnené oázy ozajstného sveta bez supermarketov a stresu.

Bol som taký poznačený, že keď sme šli domov cez Londýn, tak som Angličanov počastoval niekoľkými „gracias“ a „sí“ a vtedy som si uvedomil aké to všetko bolo silné.

The best of:

Kniha: Tolkien, Pratchett, Douglas Adams...a všeličo iné

Film: tých je príliš veľa

Pieseň: môj playlist je príliš dlhý a pestrý na takéto ohraničenie

Výrok: tých je každý deň toľko ☺

Jedlo: všetko farebné, voňavé a hlavne čerstvé ☺

Farba: všetky čo existujú

Miesto vo svete: Hastings, Lores, Normandia

Zviera: kamzík

Miesto na Slovensku: ja mám tak veľa obľúbených miest na Slovensku,že by bola urážka spomenúť len jedno

OŽAZ 2011

Ako každoročne sa pre tretiakov konal 4 dňový pobyt v Oraviciach. Aj keď to vyzeralo všelijako a ochrana života a zdravia visela na vlásku, nakoniec všetko dobre dopadlo a my sme sa ráno 19. septembra 2011 s veľkým očakávaním vybrali na miesto stretnutia. Zúčastnili sa známe osobnosti ako pán profesor Kucek, pán profesor Iljev, pán profesor Gombarský, pán profesor Lalík, ujo chatár, no a samozrejme sme do kompletnej zostavy nemohli chýbať my, tretiaci z bilingválneho. Spoločnosť nám robili aj dve triedy tretiakov z Gymnázia M. R. Štefánika.

Autobus dorazil, a my sme sa s chuťou nahrnuli dovnútra, ponáhľajúc si čo najskôr obsadiť najlepšie miesta. Tu musím vyzdvihnúť prácu nášho spolužiaka Pavla Kucharovica, ktorý sa ničoho nezľakol a statočne poukladal všetkým batožinu na miesto. Pre menšie problémy sme vyrazili asi s hodinovým meškaním. To však nikomu neskazilo náladu a o 4 hodiny sme dorazili na miesto. My bilingvalisti sme fungovali ako samostatná jednotka a ubytovaní sme boli v krásnej drevenej chate. Ledva sme si vydýchli, už sme išli dole do hlavnej chaty, kde nás čakala prvá prednáška s pánom profesorom Lalíkom o civilnej ochrane. Večer bola diskotéka a voľná zábava. Na druhé ráno sme mali budíček už o 7:00, čo bolo pre niektorých kruté prekvapenie. Budenie zo sladkého spánku bolo zverené do rúk (aj keď po značných protestoch a pochybnostiach) Riškovi Šustekovi, ktorý si svoju úlohu svedomite splnil, a na pomoc si zobral panvicu, varechu a „ Vstáááávááááme“. Rýchlo sme utekali na rannú rozcvičku, a to

doslovne – zabehli sme si príjemné kolečko okolo termálnych kúpalísk. Po raňajkách nás už

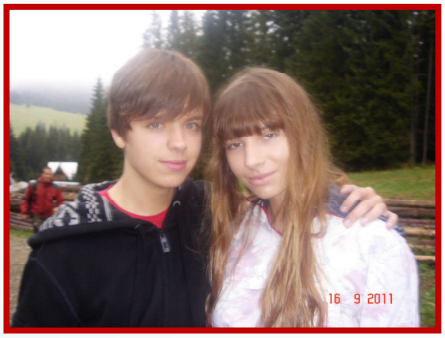

čakali ďalšie prednášky, streľba zo vzduchovky, topografia a prvá pomoc. Zo streľby mala najväčší zážitok asi Aďka Beňovičová, ktorá až po niekoľkých razoch, keď sa rozčuľovala ako má mieriť, keď

ona tam žiadnu červenú čiarku nevidí, zistila, že sa pozerá zlým okom. Večer pre tých, ktorí si chceli vyskúšať svoje spevácke schopnosti, bolo pripravené karaoke. Väčšina ale dala prednosť našej chate, kde sme ostali a debatovali o všetkom možnom aj nemožnom.

Na tretí deň sme hneď po raňajkách mali pretek, kde sme si overili všetky svoje nadobudnuté poznatky v praxi. Za dievčatá bola na prvom mieste Aďka Beňovičová a z bilingválnych chlapcov sa najlepšie umiestnil Pavol Kucharovic, ktorý skončil štvrtý. Po obede nás čakala túra cez Juráňovu dolinu. Cestou sme sa stavili na salaši, kde sme si mohli kúpiť korbáčiky alebo sa pohrať so šteniatkami a pán bača nás ponúkol výborným ovčím syrom. Po príjemnej zastávke sme pokračovali ďalej, išli sme cez krásne tiesňavy, kde sme sa kochali okolitou prírodou. Večer bola opäť diskotéka, tentokrát už rozlúčková.

Najviac si ju asi užili diváci, ktorí mali možnosť vidieť Michaela Jacksona v podaní Riša Šusteka. Myslím, že na ten zážitok len tak ľahko nezabudnú. Ráno sme sa pobalili a všetci sme sa spokojní mohli vrátiť domov.

Myslím si, že OŽAZ bola super skúsenosť, utužili sme kolektív a najmä máme kopec zážitkov. Chcela by som poďakovať všetkým pánom profesorom za ich odhodlanosť a trpezlivosť a najmä pánovi profesorovi Kucekovi, ktorý sa o nás po celý čas staral.

(Karolína Krištofíková, III.)

Zabudnuté mesto

Bol krásny letný deň. Slniečko svietilo a ja som sa rozhodla, že pôjdem objavovať krásy mesta, do ktorého som sa práve prisťahovala. Vzala som si kabelku a vyrazila som. Bezcieľne som sa potulovala ulicami a nazerala som do výkladov. Prešla som okolo nenápadnej uličky. Takmer by som si ju nevšimla, keby na stene neboli namaľované slnečnice. Krásne slnečnice vo farbe letného slnka. Zvedavosť ma premohla, a tak som vstúpila do tej tajomnej a lákavej uličky.

Na jej konci sa črtalo malé námestie s kostolíkom. Vyzeralo akoby zabudnuté, ale krásne vo svojej samote. Nikde nebolo ani nohy. Kráčala som po sivých kameňoch a obzerala som sa okolo. Uprostred námestia bola fontána. Taká maličká, že by sa v nej mohlo vykúpať bábätko. Voda žblnkotala a vytvárala dojem zurčiaceho potôčika v lese. Fontána bola obložená bielymi kameňmi, ale sem-tam sa zablyslo čosi ligotavé. Podišla som bližšie a uvidela som maličkých strieborných anjelikov, ktorí sa tiahli po celom obvode fontány. V strede stál väčší anjel s mohutnými krídlami a z jeho očí vytekala voda a s ľupotom dopadala na dno fontány.

Ozval sa smiech. Z náprotivnej budovy vybehli dve dievčatká, prešli okolo mňa a stratili sa kdesi v uličke. Zrazu som mala pocit, že aj ja som kedysi pobehovala cez podobné námestie.

Pozrela som sa pod nohy. Pomedzi kamene kde-tu vykúkali hlavičky sedmokrások. Vyzerali tak nerušene a spokojne, že som hneď zavrhla myšlienku pár si ich natrhať. Tie kvety mi pripomínali moje detstvo, keď sme so sestrou nosili mame malé kytičky zo sedmokrások.

Ako som tak spomínala, v diaľke začali odbíjať hodiny. Pozrela som hore a pohľad sa mi zastavil na malom kostolíku. Bol celkom neviditeľný, takmer splýval s budovou za ním. Keď som sa však prizrela lepšie, napadlo mi, aký nádherný a veľkolepý musel byť v minulosti. Steny mali farbu piesku a na mnohých miestach sa odlupovala omietka. Na drevených dvojkrídlových dverách boli vyrezávané ruže. Ich tŕne siahali až po vrchný okraj dvier. V strede svietilo veľké zlaté klopadlo. Skúsila som dvere otvoriť, ale boli zamknuté.

Otočila som sa. Okolo mňa sa do výšky týčili staré budovy. Vyzerali, že neboli opravené už niekoľko desaťročí. V žiadnom okne som nezazrela pohyb, ale každé bolo skrášlené muškátmi rôznych farieb.

Pri jednom vchode bola lavička. Sadla som si a kým moje nohy oddychovali, ja som ďalej skúmala ulicu. Priamo oproti mne rástol strom. Bol to jediný strom na námestí a pripadalo mi, že je na to patrične hrdý. Jeho zelená koruna sa rozprestierala nad malým kúskom trávnika a v horúcich letných dňoch jej tieň poskytoval útočisko. Zrazu z lístia vyletel vtáčik. Zamával stromu na rozlúčku a odletel kamsi preč.

Ako som tak sledovala vzďaľujúceho sa vtáčika, v hlave sa mi vynoril obraz – so sestrou sme sedeli pod stromom a mama s otcom stáli pri fontáne a kývali nám. Vyskočila som a nemohla som veriť vlastným očiam. Rýchlo som sa pozrela na tabuľu, čo visela nad vstupnou uličkou. Stálo na nej: Ulica slnečníc. Srdce sa mi rozbúchalo. Toto je to námestie! Už viem, prečo mi bolo také povedomé. Tá fontána, sedmokrásky, kostol ... Áno, v tomto kostole sa brali moji rodičia! A pod týmto stromom sme sedávali s mojou sestrou! Ale bolo to dávno pred tou autonehodou. Odvtedy sa všetko zmenilo.

Pobrala som sa preč a srdce mi stále divoko bilo. Snažila som sa zahnať bolestivé spomienky a čo najrýchlejšie odísť z tejto ulice. Prešla som okolo maľovaných slnečníc a prisahala som, že na toto miesto už nikdy viac nevkročím.

(Denisa Jacolová, V.)

Jahodový košík s mascarpone

Suroviny:
1 balenie mascarpone
250ml kyslej smotany
1 balenie vanilkového cukru
250ml 33% smotany na šľahanie
2 lyžice cukru
250g jahôd
čokoládová poleva
1 citrón

Postup:

Najprv si pripravíme "korpus", ktorý vyhotovíme z bielej, prípadne tmavej čokoládovej polevy. Vyberieme si vhodnú nádobu, ktorú obalíme alobalom a na pár minút dáme zachladiť do chladničky. Medzitým si rozpustíme čokoládovú polevu, ktorú následne vylejeme do vychladenej a alobalom vystlanej misy. Čokoládovú polevu lejeme na dno ako aj po bokoch misy a dávame zachladiť do chladničky. Tento spôsob opakujem pokiaľ nie je čokoládový korpus dostatočne pevný a hrubý. Čokoládový korpus môžeme zvoliť tmavý alebo biely, v mojom prípade som robila dno z bielej a boky z tmavej čokoládovej polevy. Následne si vo väčšej miske zmiešame mascarpone, kyslú smotanu, vanilkový cukor, hnedý cukor a štavu z citróna. Výslednú hmotu dáme do pripraveného a dobre vychladeného čokoládového korpusu. Na vrch poukladáme jahody, ozdobíme šlahačkou a lístkami mäty.

Nepečené ovocné tortičky

Suroviny:

600 g mrazeného ovocia (maliny, černice, ríbezle, jahody a pod.), 130 g krupicového cukru, 2 lyžice rumu + na pokvapkanie piškót, 2 šľahačkové smotany, 2 vanilkové cukry, 5 ks kyslej smotany, 200 g piškót, 200 g mandľových lupienkov, 300 g čerstvého ovocia rôzneho druhu

POSTUP PRÍPRAVY

Skaramelizujeme 100 g cukru na panvici a pridáme mrazené ovocie, krátko orestujeme, pridáme rum. Všetku smotanu na šľahanie postupne vyšľaháme dotuha , pridáme vanilkový cukor a kyslú smotanu. Ak treba, dosladíme zvyšným cukrom. Začneme vrstviť do malých misiek – na dno dáme piškóty, pokvapkáme ich rumom, zakryjeme časťou ovocnej zmesi z panvice, pridáme časť smotany a mandlí a postup opakujeme do spotrebovania všetkých surovín. Končiť by sme mali vrstvou smotany. Na dozdobenie použijeme čerstvé ovocie.

Dáme na hodinu vychladiť a podávame.

(Bianka Fábryová, IV)

Halloween

Vo štvrtok 27.10.2011 sa prvýkrát na našej škole uskutočnila halloweenska párty.

Štvrtáci spolu s druhákmi už od rána vyzdobovali telocvičňu, aby poobede bolo všetko nachystané.

Pre študentov boli pripravené chutné koláčiky od našich mamín, z ktorých neostal ani jeden kúsok. Celý čas nás s najnovšími i oldies hitmi sprevádzal DJ Maťo, o poriadok dbala SBS od štvrtákov ☺.

Počas párty sme sa skvele zabavili pri rôznych súťažiach, do ktorých sa zapojili aj španielski profesori Anna a Javier. Samozrejme, že nechýbali tanečné kreácie pána profesora Gombarského a slávny ,,dramáč" pána profesora Kuceka. Veľmi sme sa potešili, keď sa prišla zabaviť aj pani profesorka Malovcová s malým synčekom Paťkom, pani profesorka Botfajová s vnučkou a zastavila sa aj pani profesorka Kincelová s pani zástupkyňou Madrovou.

Nesmiem zabudnúť na dcéry pána profesora Gombarského, ktoré sa skvele bavili so staršími študentmi.

Najťažšou úlohou bolo vybrať najkrajšiu masku. Nakoniec sme ocenili tri čertice z 8 ročného gymnázia, dve druháčky a krásnu štvrtácku tekvičku.

Večierok sme ukončili spoločnou makarenou.

Veľká vďaka patrí pánom profesorom Kucekovi a Gombarskému, pani profesorke Botfajovej a Anne, ktorí nám až do konca párty pomáhali.

Budúci rok sa snáď znovu stretneme a rovnako dobre zabavíme!

(Darina Martáková, III.)

Curso de cultura española

Del 17 de ocubre al 21 de octubre de 2011 tuve la gran ocasión de poder participar en el Curso de cultura española para profesores de centros de convenio iberoamericanos y de secciones bilingües de Europa del este.

El curso lo proporcionó el Ministerio de Educación de España, tuvo cuya sede fue el Centro de Lenguas Modernas de la Universidad de Granada y los temas tratados fueron: Literatura española, Patrimonio artístico español (Renacimiento y Barroco), Geografía general de España, Patrimonio artístico español (Teoría hispanomusulmana), Historia de España en la edad moderna,), Historia de España en la edad contemporránea, Literatura hispanoamericana, Actualidad sociopolítica española, Costumbres y tradiciones españolas.

Además de las clases realizamos visitas culturales- La Catedral, La Capilla Real (donde se encuentra la tumba de Los Reyes Católicos) y La Alhambra. La visitas fueron guiadas por profesores universitarios: Dña. María Carmen Alonso Morales y D. Salvador Gallego Aranda.

El grupo de los profesores estuvo alojado en el hotel Monasterio de los Basilios. Los servicios de este establecimiento fueron muy buenos.

Gracias por poder asistir a este curso. Para mí es una experiencia muy válida, porque he conocido mucha gente nueva, he aprendido cosas nuevas y he tomado un respiro como para seguir con el oficio de profesor que yo quiero tanto.

(Petronela Bombová)

Čestné uznanie pre Palabru

Náš školský časopis Palabra sa začal vydávať pred pár rokmi v skromných školských podmienkach. Vychádzal v malom formáte a čierno-bielo sme ho tlačili na školskej kopírke. Palabra sa však s postupom času menila. Sme radi, že sa našej redakčnej rade, spolu s pani profesorkou Bombovou, podarilo zlepšiť jej úroveň. Mysleli sme si, že Palabra už je médiom schopným konkurencie, respektíve chceli sme poznať názor odborníkov a preto sme ju v septembri prihlásili do súťaže časopisov Pro Slavis 2011. O mesiac neskôr sme dostali pozvanie na slávnostné vyhlásenie tých najlepších.

Vyhodnotenie výsledkov sa konalo v historickej budove Starej radnice mesta Žilina sa 26. 10. 2011 . Po úvodnom hudobnom čísle študentky žilinského konzervatória sa nám prihovoril primátor mesta Žilina Ing. Igor Choma, predseda Matice slovenskej Ing. Marián Tkáč a riaditeľ Domu Matice slovenskej v Žiline PaedDr. Branislav Kohút. Dozvedeli sme sa, že do 13. ročníka súťaže Pro Slavis sa prihlásilo spolu 107 časopisov z celého Slovenska a dokonca 2 zo zahraničia.

Súťažilo sa v kategóriách triednych aj školských časopisov špeciálnych, materských, základných, stredných škôl a zahraničných škôl s vyučovacím jazykom slovenským. Udelené boli prvé tri miesta a jedno čestné uznanie. V kategórii stredných škôl zvíťazil časopis ÁNO z Banskej Bystrice. Náš časopis získal čestné uznanie a ako výhru viaceré knižné publikácie.

Predsedkyňa odbornej poroty časopisy všeobecne odborne zhodnotila. Predseda Matice slovenskej dal študentom do pozornosti možnosť prispievať do Slovenských národných novín. Články je možné posielať na e-mailovú adresu snn@matica.sk. Na záver bol opäť hudobný vstup.

Tým sa slávnostné vyhodnotenie skončilo, ale neskončila sa naša snaha vydávať a vylepšovať náš školský časopis aj naďalej.

(Eva Bilená, IV.)

V BARCELONE UŽ TOREADOROV NESTRETNETE

Viete si predstaviť Španielsko bez býkov preháňajúcich sa v arénach a vyobliekaných toreadorov? Určite nie, no v Katalánsku toho už majú po krk.

25 septembra 2011 sa odohral posledný býčí zápas v Barcelone . Toto divadlo si nenechalo ujsť 20-tisíc divákov, ktorí zaplnili celú arénu, ktorá bola dejiskom zápasov už od roku 1914. Divákov zabávali traja skúsení matadori a šesť býkov. Davy fanúšikov ich potom niesli niekoľko kilometrov z koridy až do hotela.

Parlament v Katalánsku dňa 21.9.2011 odhlasoval zákaz býčích zápasov. Katalánsko sa tak stalo prvým pevninským regiónom krajiny, kde tento kontroverzný zvyk zakázali.

Poslanci za tento návrh hlasovali po tom, ako im aktivisti doručili petíciu, ktorú podpísalo 180 tisíc obyvateľov.

Pri hlasovaní v katalánskom parlamente sa pred jeho budovou zišli desiatky demonštrantov, a to ako fanúšikov, tak odporcov koridy. Na jednej strane požadovali *„slobodu"* pre milovníkov koridy, na druhej strane vyzývali na ukončenie predstavenia, pri ktorých sú *"zvieratá týrané".*

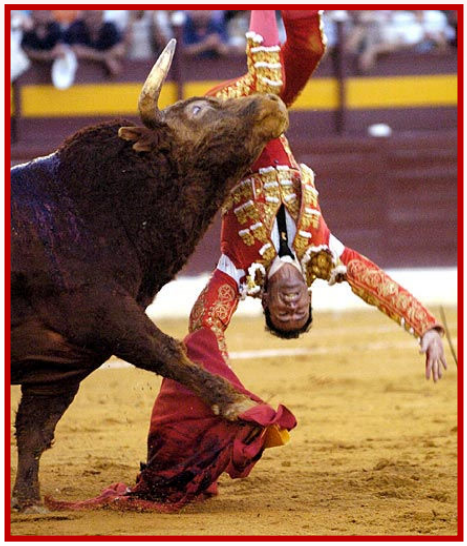

Zákaz vo významnom regióne je tvrdou ranou pre svet býčích zápasov, ktorý prežíva kvôli znižujúcemu sa záujmu divákov, aj kvôli ekonomickej kríze v krajine ťažké obdobie.
Niektoré španielske regióny, vrátane Madridu, však nedávno oznámili, že býčie zápasy vložia na svoj zoznam kultúrneho dedičstva, aby ich ochránili.
Zápasy už nie sú ani v ostatných častiach krajiny tak obľúbené ako kedysi. Prieskumy verejnej mienky ukazujú, že väčšina Španielov nemá rada býčie zápasy, ale nesúhlasí ani s ich zákazom v Katalánsku. Vyplýva to z najnovšieho prieskumu, ktorý 25. septembra zverejnil španielsky denník El País. Na základe týchto údajov si 58 % opýtaných myslí, že katalánsky zákaz je skôr odmietnutím španielskej tradície ako túžbou po ochrane zvierat. Prieskum ukázal, že až 60 % Španielov sa o býčie zápasy nezaujíma, zároveň však 57 % opýtaných nepodporovalo zákaz zápasov v Katalánsku. Len 30% opýtaných bolo za zrušenie tejto tradície.

„Nikoho nemožno nútiť, aby šiel na koridu, rovnako ako nikomu nemožno zakázať tam ísť," povedal pred hlasovaním predseda Ľudovej strany Mariano Rajoy. Okrem Katalánska zakázali býčie zápasy ešte v roku 1991 na Kanárskych ostrovoch.

Zákaz vstúpi do platnosti v januári 2012.Medzi stúpencov koridy patrí aj španielsky kráľ Juan Carlos a jeho dcéra Elena, oboch možno často vídať na významnejších koridách. Táto dávna tradícia podľa monarchu kladne ovplyvnila umenie a kultúru vôbec.

(Adela Horňanská, II.)

Horóscopo del noviembre

Aries : *A menos que trabajes para un medio de comunicación, lee las noticias en internet o por otros medios en casa en lugar de la oficina. La red es una gran distracción en el centro de trabajo y está al alcance con un solo click. Es posible que acabes de enterarte de una noticia de último minuto, pero aprende a permanecer concentrado durante tus horas laborales.*

Leo: *Sé positivo y sé feliz. El mejor antídoto para los problemas del amor es ser feliz. Pon de tu parte todo lo que puedas para ser feliz. Rodea tu relación de cosas positivas... Casi se presenta un més perfecto desde el punto de vista económico. No hay motivo por el que no puedas ser un poco más generoso con tu pareja o con los tuyos.*

Sagitario*: Rechaza las oportunidades de socializar: A veces simplemente tienes que decidir sobre el gran chisme que están contando en el dispensador de agua. Es importante hacer amigos, pero puedes limitar las conversaciones sociales a horas específicas del día, como cuando vas por el café.*

Tauro : La sonrisa es la expresión de la felicidad interna (aunque también la hay fingida). Trata de omar un problema a la ves. Cuando sientas que el estrés te agobia respira profundo, recuerda que es más cil cometer errores cuando se tiene estrés y confusión.

Virgo:. El principio del amor es dejar de aquellos que conocemos sean ellos mismos, y no tratarlos de adaptar a nuestra propia imagen, porque entonces solo amaremos el reflejo de nosotros mismos en ellos.

Capricornio: Se presenta un mes bastante favorable económicamente hablando para los Acuario. Las dificultades para llegar aliviado a final de mes se han superado con la llegada de este nuevo mes, tal vez represente un buen mes para renovar un poco tu vestuario y darte un pequeño gusto.

Géminis : *Cada día haz algo para crear un mundo mejor. No tienes que hacerte voluntaria e irte al África a alimentar a los más pobres. Con actividades pequeñas como sonreírle a un desconocido o dando el paso a alguien que camina de prisa, cediendo el asiento en el tren, poniendo la basura en su lugar y no desperdiciando energía estas contribuyendo a crear un mundo mejor.*

Libra*: Date un tiempo "sin interrupciones": Este consejo es más fácil de seguir si tienes una oficina y puedes cerrar la puerta, pero aún si trabajas en un cubículo, regálate un tiempo "sin interrupciones". Encuentra una sala de reuniones o lleva tu computadora portátil a un lugar apartado.*

Acuario: Los mejores momentos de un amor son aquellos en que te asalta una serena y dulce melancolía; cuando lloras y no sabes porqué; cuando reposadamente te resignas ante una desventura.

Cáncer: Es el gran mes que todos los cánceres habíamos esperado con tiempo. Un gran mes para volver a esos caprichos con lo que tanto disfrutabmos y de los que últimamente habíamos tenido que suprimir**.**

Escorpio : Haz una lista y síguela al pie de la letra: Parece un consejo de escuelita, pero para muchas personas hacer una lista es la mejor manera de ser más productivo. Haz una lista de cosas que tienes que hacer todos los días cuando llegues al trabajo y comprométete a hacer todo lo que figura en ella.

Piscis: En el amor no existe una felicidad duradera y completa hasta el momento que se mantiene la atmósfera traslúcida de una perfecta sinceridad. Tenez cuidado los Piscis durante este mes. Tal vez tengais la tentación de hacer un gasto importante durante este mes.

MÓDNA POLÍCIA

Vonku sa nám už schladilo a po teplých letných dňoch prišla jeseň. Počasiu sa treba samozrejme prispôsobiť aj oblečením. Ako na to, nám opäť predviedli naši žiaci z bilingválneho gymnázia.

Jarka – IV. trieda

Jarka sa do studeného počasia vystrojila športovo-elegantne. K čiernym rifliam si obliekla šedé tričko a sako rovnakej farby. Na nohách má čižmy, ktoré majú taktiež podobný odtieň ako sako a k outfitu sa pekne hodia. Na doplnenie celkového vzhľadu mohla zvoliť pekný šperk alebo šatku, ale celkový dojem je aj tak výborný a Jarka vyzerá v tejto kombinácii veľmi pekne.

Rišo – III. trieda

Rišo očividne dbá hlavne na pohodlnosť a praktickosť.

Zvolil nohavice tmavošedej farby a biele tričko, s ktorým sa nikdy nedá nič pokaziť. Celý outfit oživila vzorovaná čierno-biela mikina a prívesok na krku. A samozrejme pohľad profesionálneho modela, ktorý dotvára konečný vzhľad, nesmie chýbať.

Rišo by určite mal byť v tomto ohľade vzorom aj pre ostatných bilingvalistov.

(Karolína Švončinárová, IV.)

La tomatina

¿Dónde se celebra?

Buñol, Valencia, España

¿Cuándo?

Cada último miércoles de agosto

¿Por qué motivo?

Para divertirse!

Es uno de los destinos veraniegos más populares de España para los extranjeros. Es una fuerte tradición en Buňol desde 1945. Este multitudinario lanzamiento de tomates atrae visitantes de todo el mundo, espacialmente de Japón. Aproximadamente 30.000 personas vienen a La tomatina.

Cerca de 45.000 jóvenes de todo el mundo han enfrentado este aňo por la calle de la población, agotando 120 toneladas de esta hortaliza.

La gran mayoría de participantes acude vestida de blanco, ya que así es más fácil quedar después de la batalla teňidos de rojo de pies a cabeza.

Los más precavidos han participado en la fiesta con gafas de buceo para evitar que el jugo de omate les irritarse los ojos.

Se trata de una semana de música, desfiles, bailes y fuegos artificiales. La noche anterior a la pelea de tomates, los participantes de festival participan en un concurso de paella.

(Dana Kováčová, IV.)

48 ... TAJNIČKA.

Joyce

Pomôcky: PIROS, SKI, OAK, MARGO	rímsko číslo 3000	dub, po anglicky	značka brómu	mäkčená plasty	pútnické mesto s kaplnkou	Pomôcky: RENNES, NAO, PAPIN	egyptská bavlna	druh papagája	rímsko číslo 51	začiatok tajničky	anglická spojka
mobilný telefón (hovor.)						druh opice					
okraj						stúpenec ariánizmu / miška (dom.)					
značka mikrovlnu			ženské meno / nie rovno						náročné divadlo (skr.) / červený, po maďarsky		
Pomôcky: MARHA, RIGA, RATIO	francúzsko mesto	Klement (dom.) / koniec tajničky						značka olova / rozum, po latinsky			zvrátené zámerne
zvláštnosť							čiaky tenista idol				
ženské meno						hovädo, po maďarsky / vyladovať					
horské lúky (kniž.)					vodná kvetina / kačím						a podobne (skr.)
španielsky mys				obsluhovať rádia / žolík, po anglicky							
Európska banka (skr.)			stred tajničky / osud v budhizme						vojenská polícia (skr.) / africký hlodavec		
rivali								dovnútra / obiata			lyže (zastar.)
Pomôcky: HALALI, PARS, DAMAN	časť ramena / olympijské hry (skr.)						časť, po latinsky / st. vojenská hodnosť				
mimo						vtipkár (hovor.) / holandské mesto					
homár, po česky					poľovnické trúbenie / časť pranim						
Pomôcky: LORETA, MALPA, MAKO	citoslovce posmechu / plano pianissimo			francúzsky lyžik / otec (hovor.)						Irena (dom.)	nula
detský pozdrav			druh papagája / primát (zried.)						značka india / rieka pri Omsku		
tí, ktorí propagujú											
jesť (dets.)						časť Bratislavy					